

ת"פ 24236/02/21 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום ברמלה

21 מאי 2023

ת"פ 24236-02-21 מדינת ישראל נ' אבו פלוני

לפני	כבוד השופטת אילה אורן
	המאשימה
	נגד
הנאשם	פלוני

גזר דין

הרקע

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, שכולל שלושה אישומים בגין עבירות אלימות כלפי אשתו הגב' ח"א (להלן: "המתלוננת") אם בנו, שהיה אז תינוק בן 9 חודשים (להלן: "התינוק"), ובעבירות חבלה במזיד ברכב, אותם ביצע בתוך כמה שבועות בסוף שנת 2020 ועד תחילת 2021.
2. הנאשם שוחרר ממעצר לאחר חמישה חודשים, בהמלצת שירות המבחן, לשם שילובו בקהילה טיפולית, אך בסופו של דבר עבר טיפול לגמילה מסמים ביחידה העירונית ברמלה. עתה נותן הנאשם את הדין על מעשיו. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 33 חודשים לצד ענישה נלוות, ומנגד ההגנה עתרה לאמץ את המלצת שירות המבחן, להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם כמאסר, להעמידו בצו מבחן למשך שנה וחצי, ולהשית עליו של"צ בהיקף 250 שעות.

כתב האישום המתוקן

3. **מהאישום הראשון** עולה כי ביום 27.1.2021 בשעות הבוקר בהיותם בביתם בעיר רמלה, קילל הנאשם את משפחתה של המתלוננת, ואמר "שאבא שלך יבקש ממני משהו אז אני אזיין אותו, האחים שלך לא גברים", ובתגובה השיבה לו המתלוננת "רק אתה גבר". הנאשם ניגש אל המתלוננת, הכה אותה באגרוף בפניה וסטר לה. אז אמרה לו המתלוננת כי בכוונתה להתגרש ממנו, לקחה את התינוק והחלה לארוז את חפציה, הנאשם קילל אותה, והיא התקשרה לאחיה. אז **תפס הנאשם בגרונה של המתלוננת וחנק אותה באמצעות שתי ידיו**. לאחר מכן, **אחז אותה בידה ומשך אותה מחוץ לחדר, ותוך כך נחבטה רגלה בדלת החדר**. בהמשך אמרה המתלוננת לנאשם "זהו זה נגמר, זה לא יעבור בשקט", אז ניגש הנאשם למטבח, **נטל סכין, התקרב אל המתלוננת כשהסכין בידו והניפה לכיוונה**, אך היא הרימה כיסא פלסטיק וזרקה על

ידיו. הנאשם נעל את נעליו, משך בחוזקה בדלת שהייתה נעולה, ניגש לרכב ודקר באמצעות הסכין שניים מגלגליו.

בהמשך שלח הנאשם למתלוננת הודעות קוליות מאיימות בהם אמר: "אני אגרום לאש שתשרוף את כל המשפחה שלך, עד שאני אגיע אני אראה לך מי האחיות שמזדיינות עם אבו גאנם, אני את השפם של אבא שלך אני אטאטא איתו את הכביש. טפו עליכם אני אזיין אתכם, ואת אומרת שהאחיות שלי מזדיינות עם אבו גאנם, איפה שהאחיות שלי דורכות הראש שלך ושל אמא שלך מתחת, איפה שהכבוד של אחמד ישים אותו ואת אבא שלך הראש שלהם מתחת".

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת אדמומיות בפנים, והמטומה ברגל, ומשך הורשע הנאשם בעבירות איומים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, החזקת סכין שלא כדין, וחבלה במזיד ברכב, לפי סעיפים 192, 382(ג), 186(א) ו- 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

4. **מהאישום השני** עולה כי בתאריך 4.12.2020 בשעות הבוקר, בעת שהיו הנאשם והמתלוננת בבית הוריו בעיר רמלה, התגלע בין השניים ויכוח במהלכו **הכה הנאשם את המתלוננת בפניה**. בתגובה הרימה המתלוננת את התינוק והחלה לצאת מהבית דרך המחסן. מייד סגר הנאשם את דלת המחסן, קרא לאחותו שתיקח את התינוק, **תפס את המתלוננת ומשך אותה לאחור, הכה בפניה, משך במטפחת ראשה, והכה אותה מספר מכות בפלג גופה העליון. המתלוננת ניסתה לצאת מהבית, אך היא נפלה על רצפת המקום. אז ניגש הנאשם אל המתלוננת, תפס בגרונה בידי, והיא בעטה ברגליו כדי להדוף אותו, כשהיא מתקשה לנשום. אל המקום הגיעה שכנה, אז קם הנאשם, נטל כוס מים, שפך על המתלוננת ודרש שתקום. משלא נענתה לדרישתו, משך בכתפיה ואמר לה "קומי, הכל בסדר"**. לאחר מכן, ברחה המתלוננת לבית השכנה, וזו הזעיקה את המשטרה. במעשים אלו הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה סתם כלפי בת זוג, עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין.

5. **מהאישום השלישי** עולה כי ביום 14.11.2020 התגלע ויכוח בין הנאשם למתלוננת. הנאשם נטל סכין מטבח, יצא מהבית, ודקר באמצעותה את ארבעת גלגלי הרכב. במעשים אלו הורשע הנאשם בגרימת חבלה במזיד ברכב, עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

תסקירי שירות המבחן

6. בעניינו של הנאשם התקבלו שני תסקירים מאת שירות המבחן. **בתסקירו הראשון מיום 1.1.2023** גולל שירות המבחן את נסיבותיו של הנאשם, הוא בן 34 נשוי, ואב לשני ילדים (בני 3 ו-12), משתי מערכות יחסים, מתגורר כיום בבית הוריו ברמלה, ועובד כשכיר בחברה קבלנית. הנאשם גדל במשפחה נורמטיבית שסבלה ממצב כלכלי קשה, ולכן עזב את ספסל הלימודים בכיתה ח', והחל לעבוד.

7. מגיל 16 צרך הנאשם אלוהול ובהמשך סמים, אשר החמירה עד כדי התמכרות ארוכת שנים לסמים קשים.

לאורך השנים ניהל הנאשם אורח חיים עברייני, אלים והתמכרות, וריצה מספר מאסרים. עם אשתו הראשונה התחתן בהיותו כבן 20, אך התגרש ממנה לאחר שנתיים. שירות המבחן התרשם כי אז החזיק הנאשם בעמדות פטריארכליות נוקשות, וצרך סמים ואלכוהול והדבר השפיע על היחסים. לפני כשלוש שנים התחתן עם המתלוננת, אשר לא הייתה מודעת לבעיית התמכרותו לסמים, והדבר הגביר את המתח ביניהם. מאז ההליך הפלילי דן שומר הנאשם על הרחקה מהמתלוננת ולא יוצר עמה קשר.

8. שירות המבחן ציין את התרשמות מהנאשם לנוכח הסתבכותו בעבירות כאן, בשילוב עם עברו הדומה הקודם, התמכרותו לסמים קשים, והתנהגותו האלימה חסרת הגבולות כלפי בנות זוג, כי מדובר בדפוס חזרתי, ולכן **קיים סיכון משמעותי להישנות עבירות אלימות מצדו**. עם זאת המליץ השירות, במהלך מעצרו של הנאשם, לבחון שילובו של הנאשם בטיפול ב"בית נועם", לאחר שילובו בקהילה סגורה לטיפול בהתמכרותו. לפיכך נקלט הנאשם בקהילת "הדרך" ביום 4.7.2021, אך לאחר שהות קצרה נאלץ לעזוב את הקהילה בשל נסיבות רפואיות. הנאשם החל טיפול במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות בעיר רמלה, החל מחודש נובמבר 2021. במשך כשנה השתלב הנאשם בטיפול פרטני וקבוצתי, ומסר פעמיים בשבוע בדיקות שתן שנמצאו נקיות משרידי סם. בחודש יולי 2022 על רקע שינוי בצוות הטיפול של הנאשם, חווה הנאשם משבר, ושיתוף הפעולה שלו עם הטיפול הידרדר, דבר שהתבטא בהיעדרויות רבות. גורמי הטיפול העריכו כי הנאשם זקוק לטיפול אינטנסיבי יותר במסגרת "מרכז יום", אך הוא סירב לכך בשל אילוצים במקום עבודתו, לטענתו.

9. בנוגע לאלימות הזוגית העריך שירות המבחן כי הנאשם **נוטל אחריות על מעשיו ומביע אמפתיה כלפי המתלוננת, אך הוא תולה את התנהלותו במערכת היחסים בדפוסיו ההתמכרותיים, ונמנע מלהתייחס לדפוסיו האלימים ולמאפייניו הפטריארכליים התוקפניים**, וכי הוא מעוניין לחדש ולשקם את הקשר הזוגי עמה. בשיחה עם המתלוננת סיפרה כי הנאשם **לא יוצר עמה קשר, הוא שומר על קשר חיובי עם בנו, היא לא חשה מאוימת מפניו, ושוקלת בחיוב את המשך הנישואים עמו**.

10. שירות המבחן העריך שהנאשם **מצוי בראשיתו של הטיפול, וכי הוא זקוק לטיפול אינטנסיבי ב"מרכז יום"**. במכלול הנתונים הללו, לנוכח אופי המעשים האלימים שנקט כלפי המתלוננת שהלכו והסלימו, ומאחר ששירות המבחן התרשם כי הנאשם מאופיין בנוקשות חשיבתית, צורכי שליטה מוגברים, דפוסים עברייניים, וחזרתיות על אלימות זוגית בעוד שסנקציות עונשיות קודמות לא הרתיעו אותו, העריך השירות כי **קיים סיכון להישנות התנהגות אלימה מצד הנאשם, וכי יש צורך בהמשך טיפול בתחום ההתמכרויות ובתחום האלימות הזוגית, שיכול לסייע בהפחתת הסיכון**.

11. בתסקיר השני מיום 26.3.2023 עלה כי חרף הדחייה בדיון שניתנה לשם המשך טיפול אינטנסיבי בנאשם בהתאם להמלצת שירות המבחן, ולאחר שהנאשם אמר בדיון שהוא ישתף פעולה בכל הליך טיפולי שיוצע לו, סירב הנאשם להשתלב בטיפול ב"מרכז יום". עוד צוין, כי הנאשם החל טיפול פרטני בגין דפוסיו האלימים, אך הובהר שהטיפול הראשיתו, ולפניו דרך ארוכה כדי לבסס שינוי בתחום זה.

12. שירות המבחן עמד על תהליך הטיפול המשמעותי שעובר הנאשם מזה למעלה משנה, תוך שמירה על ניקיון

מסמים, ותחילת טיפול בדפוסיו האלימים. לפיכך העריך כי פחת הסיכון במצבו של הנאשם, והמליץ על העמדתו בצו מבחן למשך שנה וחצי, לצורך המשך טיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות ברמלה, ובקבוצה טיפולית בתחום האלימות הזוגיות, ולהטיל עליו של"צ בהיקף של 250 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

13. ב"כ המאשימה עוה"ד יסמין נוי, פתחה טיעוניה בהצגת מעשיו החמורים של הנאשם, שהלכו והסלימו. נטען שהנאשם תקף את המתלוננת פעם אחר פעם, למרות שראה את כאבה וסבלה, מעשים שבוצעו על רקע רצונה להתגרש, ואף בעת שבנם התינוק היה על ידיה. עוד נטען כי האלימות חמורה, האיומים קשים, ומסכת המעשים מלמדת על צורך של הנאשם בשליטה במתלוננת, על ידי הטלת אימה והשפלה.

14. אשר לפסיקה הנוהגת, הפנתה ב"כ המאשימה לפסיקה עניפה (לרלוונטיות מתוכה אתיחס בהמשך), לכך שתופעת האלימות הזוגית היא "מגיפה" חברתית, וכי יש להקשיב לקול הברור שהשמיע בית המשפט העליון בדבר הצורך בהכבדה בענישה לצורך הרתעה. לכן עתרה המאשימה לקביעת מתחם כולל שנע בין 20 ל-49 חודשי מאסר בפועל.

15. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, הגישה ב"כ המאשימה את רישומו הפלילי המכביד של הנאשם, רובו בגין עבירות אלימות ואלימות זוגית (כלפי בת זוג קודמת), ולכך שריצה מספר מאסרים ממושכים, שלא הרתיעו אותו מתקיפת המתלוננת פעם אחר פעם.

16. בנוגע להליך הטיפולי שעבר הנאשם הפנתה המאשימה לכך שהנאשם היה עצור תקופה ממושכת עד ליום 1.7.2021, אז שוחרר לקהילת "הדרך" בהמלצת שירות המבחן, אך הוא לא נקלט שם בשל בעיות רפואיות. אזי הורה בית המשפט כי הנאשם יועבר לקהילת "אלפתם", אך התברר שהוא מעולם לא התייצב בקהילה, ולא טרח לדווח על כך, אלא המשיך בדרכו הטיפולית בקהילה בליווי שירות המבחן.

17. התובעת הפנתה לתסקירי שירות המבחן, וטענה כי המלצתו מנותקת מהמציאות, משום שהבעייתיות המרכזית במצבו של הנאשם היא האלימות הזוגית, ולא בעיית הסמים, טיפול שהוא רק החל בו. לפיכך, נטען כי נסיבותיו של הנאשם לא מצדיקות סטייה מהמתחם משיקולי שיקום, אלא ההיפך. לכן עתרה המאשימה לגזור על הנאשם מאסר למשך 33 חודשים, מאסרים על תנאי, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי למתלוננת בסך 10,000 ₪.

18. ב"כ הנאשם עוה"ד עודאי בוקעאי, הביע פליאה על עמדת המאשימה לעונש, וטען כי המעשים בהם הורשע הנאשם אינם ברף גבוה של חומרה. ובנוגע לנאשם אמר "בענייננו, אני חושב שאיש לא נולד עבריין. המדינה וגם החברה מלמדת אותו לצערי הרב להתנהג באלימות. אני חושב שניתן לשקמו ולהחזירו לדרך המלך".

19. ביחס לעבירות שביצע הנאשם, טען הסניגור שחלף זמן רב מאז, והפנה לחלקה של המתלוננת שבאישום עמוד 4

הראשון שזרקה על הנאשם כיסא פלסטיק. בנוגע לאיום בסכין, הדגיש שהנאשם לא השתמש בה, וטען שהדבר מלמד על יכולתו לשלוט בכעסיו, שכן מייד אחר כך הוא ניגש לרכב ופגע בו. גם באישום השני טען הסניגור כי הנאשם עזב את המתלוננת, והוציא את כעסיו במקום אחר. לכן בנוגע למתחם העונש טען כי הוא נע בין מאסר על תנאי ועד שנה מאסר בפועל, והפנה לפסיקה (את חלקה הגיש לאחר הדיון).

20. ביחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם הפנה בא כוחו לכך שמאז הרשעתו האחרונה משנת 2014 הוא לא ביצע עבירות נוספות, אלא שינה את חייו משמעותית. נטען שהוא גילה אחריות, הודה במיוחס לו, עובר הליך טיפולי למעלה משנה, מוסר בדיקות שתן נקיות, עובד ומסייע לאמו.

21. אשר לשינוי בהליך הטיפול הסביר הסניגור, כי הנאשם עבר משבר עקב החלפת הגורם הטיפולי, אך כיום הוא מתחיל להבין את הבעייתיות במעשיו, ומשתף פעולה בפתיחות בטיפול בתחום האלימות. לכן נטען כי תסקירי שירות המבחן חיוביים, ולא בכדי כך גם המלצתם אותה יש לאמץ.

22. הוסיף ב"כ הנאשם והפנה לעמדת המתלוננת, ממנה נלמד שהנאשם מקפיד על הרחקה ממנה, ושומר על קשר טוב עם בנו בסיוע גורם שלישי. עוד הפנה לדברי המתלוננת כי היא לא חוששת מהנאשם, ורוצה לחזור לחיים משותפים עמו. ב"כ הנאשם ציין את תקופת מעצרו של הנאשם במשך 5 חודשים, וביקש להסתפק בה כעונש מאסר, לקבל את המלצת שירות המבחן, ולאפשר לנאשם להמשיך ולשקם את חייו.

23. הנאשם בדברו האחרון לעונש אמר כי בעבר היה אדם אלים, ושהוא מתבייש בעצמו על כך, ורצה שהאדמה תקבור אותו כששמע את טיעוני התובעת בהקשר זה. הנאשם הסביר כי מאז שהיה ילד צעיר למד שסכסוכים יש לפתור "במכות", וכיום הוא רכש את הכלים להתמודדות. הנאשם הביע צער על מעשיו, ואמר שאלוהים שלח לו אישה והוא לא ידע להעריך זאת, אבל כיום הוא דואג לבן שלו שנמצא אצלו בשבתות. הנאשם אמר כי עבורו מאסר הוא "הדרך הכי הקלה לסיים עונש", ושהוא שמח על ההזדמנות שניתנה לו לשנות את חייו ולטפל בעצמו. כיום הוא עובד בעבודה פיזית קשה, ולפיכך הוא הביע את בקשתו להמשיך בחיים שבנה, לאחר שזנח את הסמים שהיו עבורו "תרופה".

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

24. מעשי אלימות של איש כלפי בת זוגו פוגעים בזכות האישה לשלמות גופה ונפשה, לכבודה, לחירותה לנהל את חייה כראות עיניה, עד כדי פגיעה בליבת ביטחונה האישי והערכה העצמית. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלו, המחייבת דרך כלל הטלת ענישה מחמירה במטרה להעביר מסר ברור של הוקעת המעשים האלימים והרתעה מפניהם, במטרה למגר תופעה מכוערת ונפסדת זו, שלא פעם תוצאותיה קשות.

25. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021) כדלקמן:

"[...] אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021))."

ועוד ראוי להזכיר את דברי כב' השופט ס' גובראן (כתוארו אז) בע"פ 792/10 פלוני נ' מדינת ישראל (14.2.2011):

"עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פנימה, באין רואה ובאין שומע, ומוסתרות היטב מהסביבה. פעמים רבות, שריו התוקף בקונספציה שגויה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפתן ביתו, בו רשאי הוא, לשיטתו, לנהוג במשפחתו כרצונו, כמו הייתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלימות במשפחה, מעצימים את הסכנה הנשקפת מן התוקף כמו גם את חשיבותם של שיקולי ההרתעה האישית והציבורית."

26. הצדדים עתרו לקביעת מתחם אחד לכלל האישומים, בשים לב שבין האירועים קשר הדוק (ראו ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), והגדרת "אירוע אחד" מטעמי יעילות והגשמת תכלית הבניית שיקול הדעת בענישה, בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015); ודנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)). ודוק, קביעת מתחם ענישה אחד אין משמעו שינוי בתוצאת הענישה, שכן בקביעתו אתחשב במספר המעשים הפליליים, ולריבויים יש מידה נוספת של חומרה (ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018)).

27. מעשיו של הנאשם כלפי המתלוננת היו חמורים. הם כללו אלימות חוזרת, התפרצות זעם ואובדן עשתונות, ביזוי שלה והחפצתה, באיומים ובמעשיו, אך משום שהעזה להביע רצונה להתגרש - באישום הראשון, וכשביקשה לקחת את בנה וללכת מבית הוריו של הנאשם לאחר ויכוח עמו - באישום השני. פעם אחר פעם תקף הנאשם את המתלוננת בכוח, ובזעם ובשני האישומים חנק אותה ממש. למעשה, באישום השני **חנק הנאשם את המתלוננת עד שהתקשתה לנשום, ואלמלא התערבות השכנה, מי יישורנו מה היו עלולות להיות תוצאות מעשיו של הנאשם.** אומר בבירור, הנאשם סיכון את חי' המתלוננת, פשוטו כמשמעו.

28. האלימות החמורה שנקט הנאשם כלפי המתלוננת, תוצאותיה שוודאי נתנו אותותיהם לא רק בחבלות בגופה אלא גם בנפשה - מחייבים אמירה מפורשת הולמת של בית המשפט בדמות ענישה מחמירה.

29. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם הובילה אותי למסקנה, כי מידת הפגיעה שהוא פגע בערכים המוגנים **גבוהה**. מכתב האישום מצטייר תמונה קשה לפיה הנאשם פרק את תסכולו ועצביו על המתלוננת, ללא רחם, איים עליה באמצעות סכין, והכה אותה לא פעם תוך ביזויה והקטנתה, תוך ניצול פערי הכוחות הפיזיים ביניהם, ויכולתה המוגבלת להתגונן מפניו.

30. מנעד הענישה בעבירות אלימות כלפי בנות זוג רחב, ומובן שכל מקרה נבחן לגופו. עם זאת, במקרים בהם הורשעו נאשמים בביצוע מסכת עבירות אלימות כלפי בנות זוג (שאינם ברף נמוך), דרך כלל הענישה הנוגת מתבטאת בעונשי מאסר ממושכים לריצוי בפועל, אף במקרים שנאשמים עברו הליך טיפולי מוצלח בתחום האלימות הזוגית (דבר שאינו נכון בענייננו):

א. ברע"פ 2329/23 **פלוני נ' מדינת ישראל** (23.3.2023) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע בביצוע עבירות בארבעה אישומים כלפי בת זוגו לשעבר: אימים לפגוע בה; תקיפת בת זוג ביריקה; הפרת הוראה חוקית בכך שלא התייצב למעצר בית; תקיפה של המתלוננת בסטירה בעטיה נחבט ראשה; אימים בסכין לרצוח אותה; ואירוע בו דחף את המתלוננת בהיותו שיכור, היא נפגעה מהקיר ונחבלה. בבית משפט השלום התקבלו 5 תסקירים, אך בסופם העדר המלצה. נקבע מתחם שנע בין 10 ל- 30 חודשים, ובית המשפט גזר עליו 18 חודשים וענישה נלוות, בהתחשב בעברו המכביד. בדחותו את הבקשה לרשות ערעור, קבע כב' השופט י' אלרון, כי העונש מקל מאוד עם הנאשם, ולו היה מוגש ערעור על קולת העונש, היה ראוי לקבלו.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 908-02-23 **סמשוני נ' מדינת ישראל** (24.4.2023), נדחה בהסכמה ערעור שהוגש על חומרת העונש שהושת על נאשם שהודה והורשע באירוע יחיד של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, בו הכה את אשתו בסטירה ואגרופים, שפך עליה מים, תקף אותה קשות עם מוט המקלח בראשה עד שנשבר, וגרם לה המטומות בחלקי גופה השונים. באותו מקרה שנדון לפניי קבעתי כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל- 24 חודשים. בהתחשב בכך שהנאשם בן 49, נעדר עבר פלילי, בני הזוג אינם בקשר, אך הוא לא שיתף פעולה עם הליך טיפולי שהוצע לו בתחום ההתמכרות לאלכוהול, נגזרו עליו 14 חודשי מאסר בפועל וענישה נלוות.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 21079-01-23 **מהגרפטה נ' מדינת ישראל** (6.3.2023) (לא פורסם) התקבל ערעור על חומרת העונש שהושת על נאשם נעדר עבר פלילי, שהורשע על יסוד הודאתו שבעה אישומים של עבירות אלימות כלפי אשתו, אשר כללו אלמנט מרכזי של ביזוי ושליטה, לצד עבירות אלימות נוספות של תקיפה סתם, תקיפת שוטר, היזק לרכוש במזיד ואימים. בית המשפט השלום קבע מתחם שנע בין 30 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, והשית על הנאשם מאסר למשך 34 חודשים. בית המשפט המחוזי הקל מעט בעונש, והעמידו על 30 חודשי מאסר.

ד. ברע"פ 8576/22 **פלוני נ' מדינת ישראל** (15.12.2022) (פסיקה שהגישה המאשימה), נדון נאשם שהורשע באישום יחיד של תקיפה חבלנית כלפי בת זוגו, אימים והפרת הוראה חוקית, בכך שאיים על

זוגות; הגיע למושב בו התגוררה בניגוד לצו שיפוטי; איים עליה שתינשא לו אחרת "ישחט אותה"; ירק עליה, הכה בפניה וצבט אותה. בערעור על קולת העונש שהגישה המאשימה נקבע מתחם שנע בין 18 ל-36 חודשים, ונקבע כי מבלי למצות את הדין עם הנאשם נגזרו עליו 18 חודשי מאסר, הופעל מאסר מותנה למשך 6 חודשים, כשסה"כ נגזרו עליו 22 חודשים. בדחותו את הבקשה לרשות ערעור ציין בית המשפט כי העונש שנגזר הוא "על הצד המקל".

ה. ברע"פ 6967/22 **דודקה נ' מדינת ישראל** (30.10.2022), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש מבקש שהורשע על יסוד הודאתו בשני אישומים של אלימות כלפי בת זוגו, בגין אימים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש. בעת היותו תחת השפעת אלכוהול, משך הנאשם בשערותיה של המתלוננת, דחף אותה וכיבה עליה סיגריה, סטר לה, הטיח את ראשה בדלת ואיים שירצח אותה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר בפועל, ובהתחשב בהעדר עבר פלילי, הודאה ותסקיר שלילי מטעם שירות מבחן, גזר עליו 13 חודשי מאסר בפועל.

ו. בעפ"ג (מרכז-לוד) 10457-05-21 **רחמים נ' מדינת ישראל** (7.11.2021), נדחה ערעורו של נאשם בן 49 שהורשע בשני אישומים של אלימות כלפי זוגתו, בכך שתקף אותה בסטירה, באגרופים ובמקל עד שנשבר - אלימות שנמשכה שעות לאורך היום, ובאישום אחר תקף אותה באגרופים וגרם לה לחבלות, כשלושה שבועות קודם לכן. בית המשפט השלום קבע שני מתחמי ענישה, ובגין האישום הראשון והחמור קבע כי הוא נע בין 12 ל-48 חודשים. בהתחשב בעבר פלילי מכביד הכולל 16 הרשעות קודמות, וחרף מצבו הנפשי (בגינו אושפז במהלך מעצרו והופסקו ההליכים נגדו באופן זמני), הושתו עליו 42 חודשי מאסר בפועל. ערעור שהגיש נגד חומרת העונש נדחה.

ז. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40829-08-21 **ברדה נ' מדינת ישראל** (29.11.2021), נדחה ערעור שהגיש מערער על חומרת העונש, שנגזר עליו בגין הרשעתו לפי הודאתו בארבעה אישומים של מעשי אלימות כלפי בת זוגו. באישום אחד סטר בפניה במהלך נסיעה והיא קיבלה מכה מחלון הרכב; באישום שני איים לפגוע בה, לרבות בזמן שהתקשרה למוקד 100; באישום שלישי עת יצאה המתלוננת מהבית גרר אותה, והכה בה בחוזקה בפניה כך שראשה נחבט בקיר ודם ניגר ממצחה, ובאישום רביעי ניפץ את הטלפון של המתלוננת. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש שנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר, וגזר על הנאשם שעברו מכביד לרבות בעבירות אלימות, 16 חודשי מאסר בפועל.

ח. ברע"פ 5227/20 **עומר נ' מדינת ישראל** (6.8.2020) (פסיקה שהגישה ההגנה), נדון נאשם שהורשע בשני אישומים בגין תקיפת בת זוגו. במקרה הראשון סטר לה, משך בשיערה ונשך אותה בלחיה; במקרה השני דחף אותה, הפילה למיטה והכה בה באגרופ שגרם לדימום, וכן תקף את אחותה עם מקל ואיים עליה; במקרה נוסף תקף את המתלוננת בכך שהרימה וסחב אותה לביתם, והכה בה באגרופ משך בשיערה וסתם את פיה. בגין מכלול העבירות נקבע מתחם שנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר. לנוכח גילו הצעיר, העדר עבר פלילי, ניתוק הקשר עם המתלוננת וביטול אירוסיהם, נדון ל-5 חודשי מאסר בפועל (בהעדר התאמה לריצוי מאסר בעבודות שירות). ערעור על חומרת העונש ובקשה לרשות ערעור נדחו,

תוך ששתי הערכאות ציינו העונש הוא "על הצד המקל".

ט. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 **אלולו נ' מדינת ישראל** (17.11.2020), נדון עניינו של נאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוגו, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה, הכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר, לחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילית של שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

י. ברע"פ 2486/19 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.4.2019), נדון הנאשם שלחובתו עבר קודם דומה, שהורשע בהתאם להודאתו בארבע עבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ואיומים. בית משפט השלום בכפר סבא קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 24 חודשים, והשית על הנאשם 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וענישה נלווית, בהתחשב בהליך שיקום ממשי וממושך שעבר הנאשם. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, והובהר כי עסקין במסכת אלימות חוזרת ברף גבוה, שאינה מצדיקה סטייה מהמתחם לקולה עד כדי הימנעות ממאסר בפועל, לפיכך נקבע מתחם עונש שנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר, והעונש שנגזר על הנאשם הוחמר והועמד על 12 חודשי מאסר בפועל, בחריגה לקולה מהמתחם משיקולי שיקום. בקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחתה.

יא. ברע"פ 10162/16 **ואקנין נ' מדינת ישראל** (23.1.2017), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בתקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד, פציעת בת זוג ותקיפה סתם, בכך שירק על המתלוננת, חנק אותה בידו, היכה בפניה, כיבה עליה סיגריה, שבר את מכשיר הטלפון הנייד שלה, קרע את בגדיה, משך בשיערה והטיח את ראשה בשפת הכביש. בית המשפט השלום השית על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל והפעיל מאסרים מותנים במצטבר, ועונשו (לאחר שהוקל מעט בערעור) עמד על 40 חודשי מאסר.

יב. ברע"פ 977/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (10.2.2016), נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם שהורשע על יסוד הודאתו בעבירות תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג, איומים, היזק לרכוש במזיד ותקיפה סתם, בכך שניפץ את מכשיר הנייד של המתלוננת, היכה בפניה, משך בשיערה, בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה ובראשה, ואיים עליה. בית המשפט השלום קבע מתחם ענישה שנע בין 12 ל- 36 חודשים, וגזר על הנאשם שעברו הפלילי מכביד, עונש מאסר למשך 24 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם התקבל כך שהוקל העונש והועמד על 18 חודשי מאסר.

31. לאחר שעיינתי בפסיקה הנוהגת, בשים לב לחומרת העבירות שביצע הנאשם כלפי המתלוננת בנסיבותיהן, במשך תקופה של מספר שבועות, לנוכח ההסלמה בחומרתם עד כדי האירוע החמור המתואר באישום הראשון, ותוך שנתתי דעתי לאלמנטים של שליטה, וביזוי שהפגין כלפי המתלוננת אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם**

למסכת העבירות בענייננו נע בין 16 ל- 32 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי גזירת העונש בתוך המתחם

32. הנאשם בן 34, נשוי ואב לשני ילדים קטינים צעירים (בן 3 ובת 12) משתי נשים, הודה במיוחס לו ונטל אחריות מלאה על מעשיו. זאת אזורף לזכותו, בשל החיסכון בזמן שיפוטי, אך בעיקר לאור החיסכון בעדות המתלוננת על הכרוך בכך מבחינתה, ובשים לב להבעת החרטה, הבעת אמפתיה, והבנת הפסול והחומרה שבמעשיו.

33. אקח בחשבון לזכותו של הנאשם, כי הוא עובד ומשלם לטענתו מזונות למתלוננת, מקיים קשר מיטיב עם בנו ולא יוצר קשר עמה. כן אזכיר שהמתלוננת אמרה לשירות המבחן ולב"כ המאשימה שהיא לא חוששת מפני הנאשם. אף שיש להתייחס לדברים אלו בחשדנות מסוימת, שמא אמרה את דבריה "לאוזניו" של הנאשם מתוך חשש ממנו דווקא, אזורף בקשתה לזכותו.

34. מנגד לחובת הנאשם **רישום פלילי מכביד ורלוונטי**, הכולל 6 הרשעות קודמות, רובן רלוונטיות, מאז שנת 2005 ועד הרשעתו האחרונה בשנת 2014. בהרשעותיו עבירות חוזרות ונישנות בתחום האלימות, לרבות אלימות כלפי בת זוג, ועבירות אלימות חמורות. הנאשם ריצה לאורך השנים 3 מאסרים ממושכים: בשנת 2014 למשך 30 חודשים בגין עבירות אלמ"ב; בשנת 2012 למשך 18 חודשים בגין הרשעה בעבירה של גרימת חבלה חמורה; ובשנת 2009 נדון ל- 11 חודשי מאסר בגין עבירות אלימות. דהיינו, שתקופה מצטברת של כ- 5 שנים מחיי, ריצה הנאשם במאסר.

35. חומרה רבה יש בעיניי בכך שלא היה בסנקציות הקודמות שהושתו על הנאשם כדי להרתיעו מביצוע המעשים כאן. ודוק, בהרשעתו האחרונה נדון הנאשם לעונש מאסר **למשך 30 חודשים**, בגין אלימות זוגית חמורה כלפי גרושתו ובתו. מעיון בגזר הדין (טל/2) עולה, כי בין יתר מעשיו, הנאשם חבל בראשה של בתו בהיותה בת 3 עד אובדן הכרה, ובאירוע אחר כיבה סיגריה על גרושתו. ייאמר, כי בית המשפט כיבד את הסדר הטיעון המוסכם וגזר את העונש לעיל, אך ציין שזהו הסדר "על הרף הנמוך".

36. חרף דברים קשים אלו, הנאשם חזר וביצע את עבירות האלימות דן כלפי המתלוננת, אשתו השנייה ואם בנו התינוק דאז. מדובר במי שלא הפנים את האיסור החמור של אלימות בכלל, ואלימות כלפי נשים בפרט, ונהג במתלוננת ככלי בידו, מתוך עיוותי חשיבה של החפצתה, תפיסה פטריארכלית נוקשה, חוסר ויסות וגבולות, והעדר אמפתיה כלפי האחר.

37. אשר להמלצת שירות המבחן וההליך הטיפולי שעבר הנאשם, מתסקירי שירות המבחן נלמד שהנאשם היה מכור לסמים קשים מגיל צעיר, ומטבע הדברים היו לכך השלכות על כל תחומי חייו. בהמלצת שירות המבחן שוחרר הנאשם ממעצר לאחר חמישה חודשים לשם שילובו בקהילת טיפולית סגורה "הדרך". אלא שהנאשם

לא השתלב בקהילה מסיבות רפואיות, אך גם כשהיה אמור להיקלט בקהילת "אלפתם", הוא לא התייצב לטיפול ולא הודיע על כך, אלא עשה דין לעצמו. דברים אלו עלו מטיעוני ב"כ המאשימה, לא נסתרו על ידי ההגנה, אך חשוב מכך - לצערי לא זכו להתייחסות מאת שירות המבחן בתסקיריו, וחבל.

38. יתרה מזו, שירות המבחן לכל אורך הדרך ציין כי הגם שהנאשם השתלב בטיפול לגמילה מסמים מאז נובמבר 2021, הוא זקוק לטיפול משמעותי יותר "במרכז יום". ואולם, חרף דברים ברורים אלו, והגם שהנאשם הבטיח בדיון כי הוא ישתף פעולה עם כל טיפול שיוצע לו - בפועל הוא סירב לכך. ניכר כי לכל אורך הדרך, מרגע שחרורו ממעצר, הנאשם בחר לשתף פעולה בטיפול כפי שמצא לנכון, כאילו היה "תוכנית כבקשתו".

39. יתרה מכך, וזה העיקר - דפוסיו האלימים של הנאשם בכלל, וכלפי נשים בפרט - הם שדורשים טיפול מעמיק ושינוי דרמטי, אך לא כך קרה בעניינו. האלימות הייתה חלק "טבעי" משגרת חייו של הנאשם. ואולם, אף שנתוני הבעייתיים היו ידועים למן מעצרו לראשונה, ובוודאי עם שחרורו - דפוסיו האלימים לא זכו לטיפול, כמעט בכלל, עד כה. **למעשה, שירות המבחן ציין שרק בחודש ינואר 2023 החל הנאשם בטיפול פרטני ראשוני בתחום האלימות, ולהערכתו על הנאשם לעבור כברת דרך ארוכה כדי לבסס שינוי בתחום זה.**

40. משמעות הדברים היא, כי ההליך הטיפולי שעשה הנאשם בתחום הסמים, חלקי ביותר, ולא עונה על הצרכים שלו עקב דפוסיו התמכרותו לצד דפוסיו העבריינים המושרשים. **אך חמור מכך שבעתיים - לא ניתן מענה טיפולי לסיכון מהנאשם בתחום האלימות. בשקלול הנתונים הללו ברור כי הסיכון במצבו של הנאשם כלפי נשים בכלל, והמתלוננת בפרט - קיים גם קיים!**

41. סוף דבר, אלמלא ההליך הטיפולי שעבר הנאשם בתחום ההתמכרות לסמים, היה נכון לדעתי לגזור את עונשו בשליש העליון של המתחם. בהתחשב בכך ובניקיונו מסמים, אגזור את עונשו בחלקו האמצעי של המתחם.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 24 חודשים (בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס).

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.6.2023 עד השעה 10:00 בבית מעצר "הדרים".

ב. מאסר מותנה למשך 9 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג פשע למשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.

ג. מאסר מותנה למשך 5 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, או עבירה של החזקת סכין, למשך 3 שנים מיום שחרור ממאסר.

ד. הנאשם ישלם לנפגעת העבירה פיצוי בסך 10,000 ₪ שישולם עד ליום 4.7.2023 (ככל שקיים פיקדון בתיק בהסכמת הנאשם הוא יקוזז מסכום הפיצוי, לאחר התייצבותו למאסר, והיתרה תופנה לתשלום הקנס ותוחזר לנאשם כפוף לכל מניעה חוקית לרבות עיקול. המאשימה תעביר את פרטי נפגע העבירה עד ליום 1.6.2023, וכן תעדכן אותה על אודות תוצאות גזר הדין והפיצוי שנפסק).

ה. הנאשם ישלם קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ליום 1.8.2023.

תשלום קנס והפיצוי ייעשה ישירות לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגביה באחת הדרכים הבאות: בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגביה (חיפוש בגוגל "תשלום גביית קנסות"): www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט). או באמצעות מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז הגביה) בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000. או במזומן בסניפי בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות (ללא צורך בשוברים).

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס: רכזת מיין מוקדם 074-7831077 או רשמת מאסרים נדחים 074-7831078, ולהתעדכן באתר האינטרנט של שב"ס ברשימת הציוד הראשוני שניתן להביא בעת ההתייצבות.

ניתן צו כללי למוצגים.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז- לוד תוך 45 יום.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד נועם אלימלך, הנאשם וב"כ עוה"ד עודאי בוקאי.